

Chambre des Représentants

20 OCTOBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

créant le chevron de captivité pour les militaires capturés par l'ennemi au cours de la campagne 1914-1918.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 25 août 1919 a attribué aux militaires tombés blessés aux mains de l'ennemi, le chevron en cours au moment de leur capture et le chevron de front subséquent s'ils ont été reconnus définitivement inaptes du chef de leur blessure.

La loi du 2 juillet 1932, particulière aux prisonniers de guerre non bénéficiaires des dispositions précitées de la loi du 25 août 1919, a accordé le chevron de front en cours au moment de la capture aux militaires faits honorablement prisonniers au cours d'une opération de guerre et aux militaires capturés malades dans une formation sanitaire, le bénéfice du chevron subséquent étant acquis à ces derniers s'ils furent reconnus définitivement inaptes pour l'affection cause de leur hospitalisation et si cette affection fut contractée dans une unité bénéficiant des chevrons de front.

L'exposé des motifs de la loi du 2 juillet 1932 signalait que « la loi du 25 août 1919 qui a accordé les chevrons de front d'une façon généreuse s'était montrée sévère et peu juste envers les prisonniers de guerre ».

Cette injustice ne fut que partiellement réparée par la loi du 2 juillet 1932. Par application de celle-ci, la très grosse majorité des prisonniers de guerre n'a pu prétendre qu'à un seul chevron de front.

— Etant données les larges dispositions de la loi du 25 août 1919, accordant notamment le bénéfice du chevron à des unités ou services ne dépendant pas de l'armée de campagne et installés loin de la ligne de feu, dans une zone s'étendant jusqu'à Gravelines notamment, à Dunkerque et Calais;

— Considérant d'autre part qu'un grand nombre de prisonniers de guerre tombèrent aux mains de l'ennemi au

Kamer der Volksvertegenwoordigers

20 OCTOBER 1949.

WETSVOORSTEL

tot instelling van de gevangenschapstreep voor de militairen die door de vijand werden gevangen genomen tijdens de veldtocht van 1914-1918.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Door de wet van 25 Augustus 1919 werden aan de militairen die gewond in handen van de vijand waren gevallen, de op het ogenblik van hun gevangenneming lopende streep en de daarop volgende frontstreep toegekend indien zij, uit hoofde van hun verwonding, definitief ongeschikt werden bevonden.

De wet van 2 Juli 1932, die bijzonder betrekking heeft op de krijgsgevangenen die niet het voordeel genieten van voormelde bepalingen van de wet van 25 Augustus 1919, heeft de bij de gevangenneming lopende frontstreep toegekend aan de militairen die op eervolle wijze werden gevangengenomen tijdens een krijgsviering en aan de zieke militairen die werden gevangengenomen in een sanitaire inrichting. Laatstgenoemden verwierven het voorrecht van de daarop volgende streep, indien zij definitief ongeschikt werden bevonden wegens de kwaal waarvoor zij ter verpleging werden opgenomen, en indien deze kwaal bij een eenheid met genot van frontstrepen werd opgedaan.

In de memorie van toelichting van de wet van 2 Juli 1932, werd er op gewezen dat « de wet van 25 Augustus 1919, waarbij de frontstrepen op ruime wijze werden verleend, zich streng en weinig rechtvaardig heeft getoond voor de krijgsgevangenen ».

Die onrechtvaardigheid werd slechts gedeeltelijk goedge maakt door de wet van 2 Juli 1932. Bij toepassing van deze wet, heeft de overgrote meerderheid der krijgsgevangenen slechts op één frontstreep kunnen aanspraak maken.

In verband met de ruime bepalingen van de wet van 25 Augustus 1919, waarbij o.m. het voordeel van de streep werd toegekend aan eenheden of diensten die niet van het veldleger afhingen en ver van de vuurlijn gelegen waren, in een zone die zich uitstrekte o.m. tot Grevelingen, Duinkerken en Calais;

Overwegend, anderzijds, dat een groot aantal krijgsgevangenen in handen van de vijand vielen tijdens bijzonder

cours d'opérations particulièrement glorieuses motivant des citations collectives ou personnelles à l'O. J., mais entraînant aussi pour eux une longue et déprimante captivité au cours de laquelle aucun sévère, ni restrictions ne leur furent épargnés;

— Tenant compte que les ex-prisonniers de guerre, à cause de cette pénible captivité, sont vieillis avant l'âge, tout comme leurs camarades de la ligne de feu, et surtout plus que ceux qui séjournèrent dans l'arrière-front :

Il apparaît que la réparation trop partielle — déjà tardive — de 1932 doit se trouver complétée sans aucun retard, en faveur de ces militaires dont les situations particulières — mais combien honorables — furent trop longtemps méconnues, non seulement par le législateur, mais aussi par le combattant du front et, surtout par ceux qui ne se trouvèrent jamais en situation de courir les risques de la capture.

Faut-il rappeler que des 42.000 prisonniers de guerre en Allemagne pendant la guerre 1914-1918, trois mille environ sont décédés en captivité et qu'à l'heure actuelle quinze mille à peine seraient encore en vie.

Appartenant en grosse majorité aux troupes de forteresse de 1914 (classes 1899 à 1905) beaucoup d'ex-prisonniers de guerre sont arrivés à l'âge de la retraite.

Il importe, donc, d'améliorer le régime trop inégal qui est leur lot. C'est pourquoi, nous proposons la création du chevron de captivité avec rente afférente, en faveur du prisonnier de guerre 1914-1918 dont la conduite en captivité fut irréprochable.

Il est superflu de souligner qu'étant donné l'âge moyen des ex-prisonniers de guerre et leur nombre diminuant sensiblement d'année en année, l'incidence budgétaire de cette juste et équitable réparation — mais cependant bien tardive — ne sera nullement importante.

roemrijke krijgsverrichtingen, die collectieve of persoonlijke eervolle vermeldingen rechtvaardigden, doch voor hen eveneens een lange en terneerdrukkende gevangenschap medebrachten tijdens welke hun geen enkele mishandeling noch ontbering bespaard bleef;

Rekening houdend met het feit, dat de gewezen krijgsgevangenen, wegens die smartelijke gevangenschap, vroeg oud geworden zijn zoals hun kameraden uit de vuurlijn en vooral meer dan degenen die achter het front gebleven zijn :

Blijkt het, dat die al te gedeeltelijke — en reeds laat-tijdige — vergoeding van 1932 onverwijld moet aangevuld worden, ten voordele van de militairen wier persoonlijke doch zeer eervolle toestanden al te lang werden miskend, niet alleen door de wetgever maar ook door de frontstrijder en vooral door hen die zich nooit in de gelegenheid bevonden de risico's der gevangenneming te lopen.

Moet men er aan herinneren, dat van de 42.000 krijgsgevangenen in Duitsland tijdens de oorlog 1914-1918, er ongeveer 3.000 in gevangenschap overleden zijn en dat er thans nog nauwelijks 15.000 in leven zijn?

De grote meerderheid onder hen behoort tot de vestingstroepen van 1914 (lichtingen 1899 tot 1905) en velen hebben de leeftijd der oppensioenstelling bereikt.

Het is, derhalve, wenselijk het al te ongelijke regime dat hun ten deel viel, te verbeteren. Daarom stellen wij de instelling voor van een gevangenschapstreep met daarbij behorende rente, ten voordele van de krijgsgevangenen van 1914-1918 wier gedrag in gevangenschap onberispelijk was.

Het is overbodig er op te wijzen, dat de budgetaire weerslag van deze rechtvaardige en billijke maar nochtans laat-tijdige vergoeding, wegens de gemiddelde leeftijd der gewezen krijgsgevangenen en wegens het feit dat hun aantal van jaar tot jaar merkkelijk afneemt, geenszins aanzienlijk zal zijn.

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Il est créé, en faveur des prisonniers de guerre de la campagne 1914-1918, dont la captivité fut exempte de tout reproche, un chevron de captivité à raison de chaque période de six mois passée effectivement dans un camp de prisonniers en Allemagne, à l'exclusion du temps comptant pour le chevron de front en cours au moment de la capture et, éventuellement, pour le chevron subséquent attribué à ceux de ces militaires capturés blessés ou malades et reconnus définitivement inaptes de ces faits.

ART. 2.

Pour la supputation du temps comptant pour le chevron de captivité, les mois seront comptés pour 30 jours comme pour les chevrons de front.

Etant donné que, pour le calcul du dernier chevron de front, le temps court jusqu'au 31 janvier 1919, et que beaucoup de prisonniers de guerre ne sont rentrés dans leurs foyers qu'en janvier de la même année, le temps représenté par le dernier chevron de captivité s'écoulera jus-

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Ten voordele van de krijgsgevangenen van de veldtocht van 1914-1918, wie tijdens hun gevangenschap niets ten laste kan worden gelegd, wordt een gevangenschapstreep ingesteld naar rato van iedere periode van zes maanden die werkelijk in een gevangenenkamp in Duitsland werd doorgebracht, met uitsluiting van de tijd die telt voor de bij de gevangenneming lopende frontstreep en, eventueel, voor de daaropvolgende streep toegekend aan die militairen die gewond of ziek werden gevangen genomen en wegens die feiten definitief ongeschikt werden bevonden.

ART. 2.

Voor de berekening van de tijd die telt voor de gevangenschapstreep, worden de maanden voor dertig dagen aangerekend, zoals voor de frontstrepen.

Daar de tijd voor de berekening van de laatste frontstreep loopt tot 31 Januari 1919 en daar vele krijgsgevangenen slechts in Januari van hetzelfde jaar naar hun haardsteden zijn teruggekeerd, verloopt de tijd vertegenwoordigd door de laatste gevangenschapstreep tot op voormelde

qu'à la date précitée sauf dans les cas particuliers où la période du 11 novembre 1918 au 31 janvier 1919 aura été supputée pour l'attribution du dernier chevron de front.

Le sixième mois du dernier semestre de captivité étant commencé, cette période sera considérée complète.

ART. 3.

Une rente de 250 francs est attribuée à chaque chevron de captivité, payable à l'âge de 60 ans.

ART. 4.

Comme pour le chevron de front attribué par la loi du 2 juillet 1932, le chevron de captivité n'est accordé que sur demande expresse à cet effet.

Par contre, le paiement de la rente du chevron de captivité ne devra pas faire l'objet d'une demande spéciale, mais est acquis d'office si le bénéficiaire est titulaire d'une rente de chevron de front :

a) à partir du premier jour du mois qui suit la promulgation de la présente loi, si le bénéficiaire est, à ce moment, âgé de 60 ans révolus;

b) à partir du premier jour du mois qui suit celui dans lequel les autres bénéficiaires auront atteint l'âge de 60 ans.

Si le bénéficiaire du chevron de captivité n'est pas titulaire d'une rente de chevron de front, une demande de paiement de la rente des chevrons de captivité devra spécialement être faite par l'intéressé, dès l'âge de 60 ans, en conséquence de l'attribution de ces chevrons.

ART. 5.

Les modalités de paiement, d'incessibilité et d'insaisissabilité de la rente de chevrons de captivité sont identiques à celles relatives aux chevrons de front.

ART. 6.

Le signe distinctif du chevron de captivité sera constitué :

— sur l'uniforme, par des ganses placées sur la manche gauche, pareilles aux chevrons de front, mais de forme ondulée, placées en-dessous des chevrons de front;

— sur le ruban de la médaille commémorative 1914-1918, par des barrettes pareilles à celles des chevrons de front, mais de couleur noire.

datum, behoudens de bijzondere gevallen, waarin de periode van 11 November 1918 tot 31 Januari 1919 berekend werd voor de toekenning van de laatste frontstreep:

Wanneer de zesde maand van het laatste semester gevangenschap is begonnen, wordt die periode als volledig beschouwd.

ART. 3.

Een rente van 250 frank, uitbetaalbaar op de leeftijd van 60 jaar, wordt voor iedere gevangenschapstreep toegekend.

ART. 4.

Evenals voor de bij de wet van 2 Juli 1932 toegekende frontstreep, wordt de gevangenschapstreep slechts toegekend op uitdrukkelijke aanvraag.

Daarentegen, moet de uitbetaling van de gevangenschapstreeprente niet het voorwerp uitmaken van een bijzondere aanvraag, maar valt ze, ambtshalve, toe indien de rechthebbende houder is van een frontstreeprente :

a) te rekenen van de eerste dag van de maand na de bekendmaking van deze wet, indien de rechthebbende op dat ogenblik ten volle 60 jaar oud is;

b) te rekenen van de eerste dag der maand na deze waarin de andere rechthebbenden de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt.

Indien de rechthebbende van een gevangenschapstreep geen houder is van een frontstreeprente, moet een aanvraag tot uitbetaling van de gevangenschapstreeprente speciaal door belanghebbende worden ingediend, van de leeftijd van 60 jaar af, als gevolg van de toekenning van die strepen.

ART. 5.

De modaliteiten in zake uitbetaling, onvervreemdbaarheid en onaantastbaarheid van de gevangenschapstreeprente zijn gelijkaardig aan deze betreffende de frontstrepen.

ART. 6.

Het onderscheidingsteken van de gevangenschapstreep is samengesteld als volgt :

— op de uniform, lisbanden aangebracht op de linker-mouw, zoals de frontstrepen maar gegolfd en geplaatst onder de frontstrepen;

— op het lint van de herinneringsmedaille 1914-1918, baretten zoals deze der frontstrepen, maar in het zwart.

A. PARISIS,
G. BACCUS,
J. GASPAR.